

[Socialministeren.]

Det ærede Medlem giver Udtalelserne en lille Drejning, der, hvis den havde nogen større Fart paa, ude i det praktiske Liv vilde tangere Begrebet Perfid; men den Slags forekommer jo ikke her i denne Sal.

Jeg har nemlig ikke næret Betænelighed ved at være Socialminister — og heller ikke udtalt nogen saadan Betænelighed — af den Grund, at jeg derved skulde være forpligtet til at opfylde de Løfter, Socialdemokratiet har givet Vælgerne. Derom har jeg overhovedet ikke udtalt et Ord. Jeg sagde, at jeg nærede Betænelighed ved at være Socialminister, hvis vi, hver Gang vi kom med et hvilket som helst lille Forslag, skulde føre store og vidtgaende principielle Diskussioner. Dette var min Betænelighed, og denne Betænelighed vil den ærede Ordfører i høj Grad kunne være med til at fjerne ved at holde sig alene til de Forslag, der er forelagt.

Den ærede Ordfører for Venstre delte disse store Betæneligheder, som jeg altsaa ikke nærede, ved, at jeg havde paataget mig Opgaven som Socialminister. Er det nu ikke noget ulogisk, naar den ærede Ordfører samtidig overøser mig med Venligheder, idet han betragter min Mentalitet saaledes, at jeg vilde være særlig egnet til at løse denne Opgave? Jeg kan ikke rigtig finde Sammenhængen deri, medmindre den ærede Ordfører virkelig for Alvor mener, at jeg skulde have paataget mig en Opgave, der gik ud paa at indfri alle de Løfter, som Oppositionen paastaar at Socialdemokratiet har givet Vælgerne. Thi det er noget helt andet end det, vi selv har lovet.

Vi har lovet at opfylde vort Program i den Udstrækning og indenfor det Omraade, hvor vi har Magten, og ikke noget som helst andet. Og de Løfter, som jeg har været med til at give vedrørende Sociallovgivningen, dem haaber jeg at kunne indfri; det volder mig ikke særlige Betæneligheder, Betæneligheder paa dette Omraade har jeg alene, naar jeg betragter Oppositionens Mangel paa Interesse eller Forstaaelse; og disse Betæneligheder er igen svundet i Dag, efter at jeg har hørt den ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Krag's mange Venligheder.

En ny lille Drejning gav den ærede Ordfører ogsaa mine Ord om den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse, idet det ærede Medlem paastod, at Ministeren, saaledes som han var politisk indstillet, maatte pege paa den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelses Bortfald som den eneste Aarsag

til den stærke Forøgelse af Hjælpekasseudgifterne.

Jeg maa sige, at efter min politiske Indstilling har jeg ikke nogen som helst Forpligtelse til at pege paa noget, som jeg ikke selv finder det er rigtigt at pege paa; og jeg agter heller ikke at lade mig paa-tvinge nogen saadan Forpligtelse — der er heller ikke nogen, der har forsøgt paa det. Jeg pegede paa, at den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelses Bortfald efter de Udtalelser, der var fremkommet fra saa godt som alle Kommuner i Anledning af den Forespørgsel, som Landstingsudvalget havde forlangt udsendt, at denne ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelses Bortfald overalt blev angivet som Hovedaarsagen til den stærke og pludselige Stigning i Hjælpekasseudgifterne, der skete efter 1927.

Det er et Referat af Kommunernes Opfattelse, og jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Krag vil have vanskeligt ved at imødegaa det. Deraf følger ikke, at det er den eneste Aarsag, og deraf følger heller ikke, at man ved Tal, saaledes som den ærede Ordfører forsøgte det, kan dokumentere, at det ikke har været Bortfaldet af den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse, der alene har været Aarsagen. Vi ved alle, at der har været andre Aarsager, det har jeg ogsaa fremhævet, vi ved yderligere, at der har været en almindelig Stigning i Hjælpekasseudgifterne gennem Aarene, en Stigning, som naturligvis vilde have fortsat sig ganske uanset den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelses Bortfald; men vi ved ogsaa, at ved Bortfaldet af den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse under de Forhold og paa det Tidspunkt, det skete, maatte Hjælpekasseudgifterne stige langt mere, end man paa Forhaand vilde regne med.

Jeg tror ikke, at dette Lovforslags Fremsettelse er en naturlig Anledning til en nærmere Drøftelse af den etiske og moralske — den ærede Ordfører for Venstre har stadig begge Ord med — Ændring af Befolkningens Mentalitet. Jeg skal derfor ikke uddybe denne Diskussion. Jeg synes, der er meget rigtigt i de Betragtninger, som det ærede Medlem Hr. Hækkerup og det ærede Medlem Hr. Mads Larsen gjorde gældende, og som jeg ogsaa vilde have anført, hvis de var faldet mig ind, at man ikke ved Bedømmelsen af Befolkningens Mentalitet kan se bort fra den overmaade fordærvelige Indflydelse, som de bærende Kredses Moral under Krigsaarene har maattet øve ogsaa nedefter.